

Pracovní stáž studentek oboru Poradenství v odborném vzdělávání na Srí Lance

Práce s dětmi v zemích třetího světa byla vždycky naším snem. V průběhu měsíce června a července 2019 jsme si díky Institutu vzdělávání a poradenství ČZU v Praze ve spolupráci se srílanskou neziskovou organizací „Horizon Lanka Foundation“ tento sen splnily.

„Horizon Lanka Foundation“ má dnes již několik poboček po celém ostrově a my jsme do posledního dne před odletem netušily, kde přesně strávíme následující dva měsíce. Naším dočasným domovem se stalo prosté obydlí u cesty jménem Ukkulankulama, nejbližší vesnicí byla Rambewa, vzdálená 2 km. Žily jsme v samém srdci Srí Lanky, uprostřed tzv. Kulturního trojúhelníku, nedaleko poutního města Anuradhadpura, které podává důkaz o buddhistické historii. Buddhismus je nejrozšířenějším náboženstvím na ostrově a je to znát na každém kroku – různorodé sochy Buddhy, vlajky v barvách buddhismu, kýchovitě vyzdobené autobusy, a hlavně velmi pohostinní a stále se usmívající lidé. Takto na nás Srí Lanka působila již v prvních dnech.

Po dubnových teroristických útocích na Srí Lance se naše nadšení z plánované stáže měnilo spíše v obavy. Avšak po chvíli strávené na ostrově nám začalo docházet, že tyto obavy byly naprosto zbytečné, dokonce jsme si vybraly tu nejlepší dobu k návštěvě. První měsíc jsme si připadaly jako jediné cizinky na ostrově, každý s námi chtěl mluvit. Místní se neustále ujišťovali, že se zde

cítíme bezpečně a zajímali se, jaké povědomí o situaci na Srí Lance v Evropě máme. Když jsme druhý měsíc s údivem začaly potkávat další cizince, zjistily jsme, že se turistická situace, díky mnoha bezpečnostním opatřením pomalu zlepšuje.

Pracovní úkoly nám zadával učitel, u kterého jsme bydlely. Během našeho pobytu jsme navštívily různé školky a veřejné i soukromé školy. Nejvíce času jsme strávily ve veřejné škole *Ukkulankulam* a na soukromých hodinách v *U. K. Education Center*, kde jsme vyučovaly základy angličtiny. S menšími dětmi jsme hlavně procvičovaly slovíčka a fráze za využití didaktických her a zpěvu písní, se staršími žáky jsme zkoušely simulovat různé situace a hovořit přitom anglicky. Několikrát jsme měly možnost předcvičovat jógu a na již zmíněné veřejné škole *Ukkulankulam* jsme byly svědky každodenní meditace. V jedenáct hodin dopoledne celá škola ztichla a rozezněla se modlitba, kterou recitovala jedna z učitelek. Každý žák seděl v lavici se zavřenýma očima, ruce měl položené v klíně a meditoval.

Pro tuto školu jsme také skrze Instagram uspořádaly charitativní sbírku na opravení vodního filtru, který zde nefungoval přes 3 měsíce.

Srílanský vzdělávací systém není příliš odlišný od našeho. Vzdělávání začíná již na úrovni mateřských škol a na větší části ostrova je bezplatné. Žákům jsou propůjčeny všechny učebnice, potřebné pomůcky

a uniformy. Po dovršení pěti let musí každé dítě zahájit povinnou jedenáctiletou školní docházku rozdělenou na první a druhý stupeň. První stupeň trvá pět let a je zakončen zkouškou *Scholarship examination*. Podle získaných bodů mohou žáci přestoupit na kvalitnější školu. Druhý stupeň trvá šest let a je zakončen zkouškou *Ordinary level examination*. Na základě získaných bodů mohou pokračovat v *Advanced level*, což je dvouletá příprava na univerzitu. Na této vzdělávací úrovni si student vybírá svoji specializaci například v oblasti vědy, umění, techniky nebo ekonomiky. Po ukončení *Advanced level* následují přijímací zkoušky na univerzity. Studenti, kteří nezískají požadovaný počet bodů, dovrší další vzdělávání ve zvoleném oboru na učilišti.

Díky volným víkendům nám zbýval čas také na cestování, a tak jsme mohly poznávat ostatní části Srí Lanky. Navštívily jsme muslimský poloostrov Přední Indie (bohužel plný skládek s odpadky), vlakem jsme projely vysočinu, pozorovaly tamilské sběračky čaje, vyšplhaly se na několik skal, plavaly pod vodopádem, naučily jsme se surfovat. Ale hlavně jsme potkaly bezpočet inspirativních lidí, s úžasem poslouchaly jejich životní příběhy a získaly jsme přátele z celého světa.

Srí Lanka nás naučila veliké trpělivosti a flexibilitě, s otevřenou náručí jsme přijímaly vše, co nám přišlo do cesty. Přijaly jsme způsob života místních obyvatel, jejich kulturu i denní režim, kdy přesný čas nehraje velkou roli. Cítíme obrovskou vděčnost za tuto pracovní i kulturní zkušenost. Odjet na Srí Lanku bylo jedno z nejlepších rozhodnutí, které jsme v životě udělaly.

Kateřina Černá a Natálie Kubalová, IVP

